

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobkyně: **Corinthia Panorama, s.r.o.**, se sídlem Milevská 1695/7, Praha 4 - Krč, IČ: 271 91 729, zastoupena Mgr. Ing. Danou Jackovou, advokátkou, se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **V TOWER Prague, a.s. (dříve BDE, a.s.)**, se sídlem Na Strži 1702/65, Praha 4 – Nusle, IČ: 274 15 171, zastoupena Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem, se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2013, č.j. MHMP 1249899/2013, sp.zn. S-MHMP 288782/2013/OST/Fr,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního a územního plánu ze dne 22. 11. 2013, č.j. MHMP 1249899/2013, sp.zn. S-MHMP 288782/2013/OST/Fr (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního ze dne 26. 5. 2008, č.j. P4/86988/08/OST/CEKO/721, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby s názvem „**EPOQUE PANKRÁC – BYTOVÝ DŮM**“ (dále jen „EPOQUE bytový dům“).

Žalobkyně v podané žalobě zopakovala průběh správního řízení. Dne 19. 11. 2013 podala k výzvě žalovaného v předmětné věci vyjádření, ve kterém shrnula své námitky proti upravenému návrhu na umístění předmětné stavby. Namítla, že žalovaný všechny její námitky a připomínky zamítl a za pouhé čtyři dny po podání vyjádření vydal napadené rozhodnutí. Žalobkyně z toho dovodila, že se žalovaný jejími námitky řádně nezabýval, přičemž měl rozhodnutí připravené již před podáním vyjádření a pouze ho formálně o tyto námitky doplnil.

Dále uvedla, že je vlastníkem budovy č.p. 1695 na pozemku parc. č. 1090/2, v k.ú. Krč. Předmětná stavba by se měla nacházet v blízkosti této budovy. Uvedla, že již dříve namítala, že umístění EPOQUE bytového domu nevyhovuje odstupovým vzdálenostem od okolních budov tak, jak stanoví vyhláška č. 26/1999 Sb. Hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavu v hlavním městě Praze (dále jen „vyhláška OTPP“), a to konkrétně v případě odstupu od budovy č.p. 1685 v k.ú. Krč (Hotel Panorama) a od okolních bytových domů č.p. 1079, č.p. 1105, č.p. 1106, č.p. 1218 v k.ú. Krč. Tyto odstupové vzdálenosti byly zkoumány v řízení o výjimce v roce 2006, a dle názoru žalobkyně měly být závěry řízení o výjimce prověřeny s ohledem na změny a aktuální stav v dané oblasti. Žalovaný se dle žalobkyně odstupovými vzdálenostmi vůbec nezabýval, když pouze odkázal na rozhodnutí staré 7 let. Žalobkyně v této souvislosti dále odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č.j. 10 Ca 62/2009-122, ve věci týkající se umístění stavby EPOQUE – Hotel, ve kterém se soud podrobně zabýval problematikou malé odstupové vzdálenosti navrhovaného hotelu Epoque od Hotelu Panorama. Z citovaného rozsudku vyplývá, že je na místě zabývat se dopadem odstupové vzdálenosti předmětné stavby na Hotel Panorama a přezkoumat jej ve smyslu čl. 23 a čl. 24 vyhlášky OTPP.

Dále žalobkyně namítla, že Studie proslunění a denního osvětlení okolní zástavby, vypracovaná Ekola group, spol. s r.o. v říjnu 2005, je neaktuální, nedostatečná a neprůkazná. Umístěním předmětné stavby spolu s dalšími aktuálními záměry na Pankrácké pláni, by mělo dle žalobkyně na poměry osvětlení a proslunění Hotelu Panorama nepřiměřeně negativní dopad.

Žalobkyně rovněž uvedla, že **EPOQUE bytový dům** byl navrhovatelem plánován společně s projektem **EPOQUE – Hotel**.

EPOQUE – Hotel byl ale ve stejné době přepracován na ještě rozsáhlejší budovu (administrativní, o 5 pilířích) nazvanou „Administrativní objekt MPP, Praha 4“ (dále jen „Administrativní budova MPP“). Administrativní budova MPP je navrhovaná jako konstrukčně propojená s EPOQUE bytovým domem s tím, že výstavba obou objektů má probíhat zároveň. Žalobkyně namítla, že s technickým propojením projektů a jejich odděleným projednáním v samostatných řízeních nesouhlasí.

Ve zjišťovacím řízení o Administrativní budově MPP se předpokládá, že napadené rozhodnutí ohledně EPOQUE bytového domu bude dále změněno tak, aby extenzivní stavba Administrativní budovy MPP mohla být realizována. Žalobkyně uvedla, že oznámení záměru Administrativní budovy MPP ve zjišťovacím řízení bylo provedeno dne 16. 12. 2013 s tím, že vyjádření k tomuto záměru mělo být zasláno v termínu do 7. 1. 2014 a nahlížet do spisu bylo možné ve dnech 18. 12. 2013 – 7. 1. 2014. Namítla, že oznámení bylo zveřejněno přes vánoční svátky tak, aby žalovaný maximálně ztížil dotčeným subjektům výkon jejich procesního práva se seznámit se záměrem a podat ve věci vyjádření.

Uvedla, že je přesvědčená, že již při vydání žalobou napadeného rozhodnutí byla žalovanému známa změna záměru z EPOQUE – Hotel na Administrativní budovu MPP. Postupem, kdy jsou řízení o vzájemně propojených projektech vedena odděleně a postupně

tak, že v rozhodnutí v následujícím řízení se automaticky počítá se změnou rozhodnutí v řízení, které tomu předchází, žalovaný účelně brání žalobkyni seznámit se v průběhu aktuálního řízení s opravdovým záměrem navrhovatele a efektivně tak bránit svá práva. Takový postup žalovaného označila žalobkyně za účelový.

V řízení před vydáním napadeného rozhodnutí proto žalobkyně žádala, aby předmětný projekt byl zcela samostatný a konstrukčně oddělen od případného projektu EPOQUE – Hotel. Konstrukční propojení se týká nejen suterénních prostor obou projektů, ale i nájezdové rampy do těchto prostor, a dále již v tomto řízení o umístění stavby byla předjímana poloha umístění projektu EPOQUE – Hotel. Žalobkyně namítla, že takový skutkový stav nebyl ani promítnut do podmínek napadeného rozhodnutí.

Žalobkyně dále namítla, že navrhovaný záměr rozhodujícím způsobem omezí, nebo dokonce vyloučí, možnost rozvoje Hotelu Panorama, případně budovy Garáže, s ohledem na danou kapacitu území Pankrácké pláně, pokud jde např. o zastavěnost území, zeleň apod. Takové omezení, resp. vyloučení možnosti rozvoje stávajících budov považuje žalobkyně za neoprávněný a velmi závažný zásah do svých vlastnických práv.

Uvedla, že ohledně rozsahu vyčerpání kapacity území, jsou použita stará, neaktuální a nesprávná data. V Průvodní a technické zprávě, aktualizace textové části dokumentace DUR, z června 2013, jsou uváděny údaje o bilanci hrubých podlažních ploch na rozvojové ploše SMJ-I (tzv. Pentagon). Tyto údaje jsou však zcela shodné s údaji v původním návrhu z prosince 2005 a nejsou aktualizované. Ve výpočtech chybně rovněž není zohledněn projekt plánovaný společností Skanska tzv. City Parkview a žalovaný se k návrhu žalobkyně na přepočítání koeficientů dle aktuálního stavu v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nijak nevyjádřil.

Dále namítla, že v citovaném dokumentu není uvažována jako zastavitelná plocha na pozemku parc. č. 2841/1 v k.ú. Nusle, ležící ve funkčním využití SMJ-I, taktéž ve vlastnictví žalobkyně. Žalobkyně ve svém vyjádření požadovala, aby tomuto pozemku byla ve výpočtu přiřazena plná kapacita hrubých podlažních ploch pro eventuelní budoucí návrh stavby, a to s ohledem na budoucí nutný rozvoj Hotelu Panorama. Uvedla, že má za to, že navrhovatel přiřadil tomuto pozemku koeficient podlažní plochy 0 záměrně, aby mohl kapacitu, která by jinak příslušela tomuto pozemku, čerpat sám na vlastní projekt. Tento pozemek není nutné považovat za nezastavitelný, když se dle aktuálního územního plánu nachází ve stejné oblasti SMJ-I jako pozemky navrhovatele a právní předpisy zastavitelnost tohoto pozemku nijak neomezuje.

Způsob, jakým se žalovaný s touto námitkou žalobkyně vypořádal, označila žalobkyně za zcela nedostatečný, nesprávný a poškozující vlastnická práva žalobkyně.

Závěrem žaloby žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí spočívá na nedostatečném zjištění skutkového stavu a na následném nesprávném právním posouzení věci, přičemž je zároveň nedostatečně odůvodněno. Z těchto důvodů je dle žalobkyně napadené rozhodnutí nezákonné.

V písemném vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl její zamítnutí.

K námitce ohledně odstupové vzdálenosti stavebního záměru EPOQUE – Hotel od stávající stavby Hotel Panorama, žalovaný uvedl, že uvedený stavební záměr EPOQUE – Hotel nebyl předmětem posuzování v odvolacím řízení ukončeném žalobou napadeným rozhodnutím. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č.j. 10 Ca 62/2009-122 se týká stavby EPOQUE bytový dům.

K námitce týkající se výpočtu kapacity hrubých podlažních ploch v území, žalovaný uvedl, že při posuzování věci vycházel ze skutečného stavu území a že mu nic o uvedeném záměru (City Parkview) není známo, ani že by takový záměr byl ve fázi relevantního projednávání.

V ostatním žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že skutkový stav věci byl zjištěn v dostatečném rozsahu a výsledek tohoto zjištění byl uveden v obsahu napadeného rozhodnutí.

K obsahu podané žaloby podala osoba zúčastněná na řízení obsáhlé vyjádření, ve kterém navrhla její zamítnutí. Uvedla, že žaloba je nedůvodná, jelikož napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a žalobkyně nebyla napadeným rozhodnutím žádným způsobem zkrácena na svých právech.

K námitce žalobkyně, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí rychle, krátce po obdržení jejího vyjádření ze dne 19. 11. 2013, přičemž se žalovaný vyjádřením nezabýval, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že po vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2013, č.j. 9 As 28/2012-129, kterým byly zamítnuty kasační stížnosti proti prvnímu rozsudku v nyní projednávané věci, byl správní spis vrácen žalovanému k dalšímu řízení. Na základě právního názoru uvedeného v rozsudku Městského soudu v Praze mělo být realizováno zjišťovací řízení podle ustanovení § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o EIA“). Osoba zúčastněná na řízení proto požádala žalovaného o přerušení odvolacího řízení za účelem provedení zjišťovacího řízení, čemuž žalovaný usnesením ze dne 26. 4. 2013 vyhověl. Po provedeném zjišťovacím řízení a aktualizaci příslušných stanovisek a vyjádření dotčených orgánů státní správy a třetích osob podala osoba zúčastněná na řízení žalovanému žádost o pokračování v řízení. Na základě této žádosti vydal žalovaný dne 7. 10. 2013 oznámení o pokračování odvolacího řízení spolu s oznámením o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí, které dne 9. 10. 2013 zaslal žalobkyni k rukám jejího právního zástupce a dále jej zveřejnil na úřední desce hlavního města Prahy od 9. 10. 2013 do 25. 10. 2013 a na úřední desce Městské části Praha 4 od 10. 10. 2013 do 27. 10. 2013. V oznámení stanovil žalovaný v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k nahlížení do doplněných podkladů a pro vyjádření účastníků k těmto podkladům lhůtu 15 dnů ode dne doručení oznámení. Žalobkyně až dne 20. 11. 2013 doručila žalovanému své vyjádření. Žalovaný i tak k tomuto vyjádření přihlédl a řádně se s ním vypořádal na str. 26 napadeného rozhodnutí. Námitky žalobkyně byly nadto již dříve předmětem předcházejícího druhostupňového rozhodnutí ve věci a také předmětem rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2011, č.j. 10 Ca 61/2009-125. Námitky obsažené ve vyjádření ze dne 19. 11. 2013 do značné míry odpovídaly, resp. navazovaly na dřívější podání žalobkyně. Dále osoba zúčastněná na řízení uvedla, že žalovaný má povinnost postupovat v řízení bez zbytečných průtahů (§ 6 správního řádu). Závěrem k této námitce uvedla, že žalobkyně měla dostatečný prostor pro podání svých námitek a žalovaný dostatečný prostor pro jejich vypořádání, přičemž žalobkyně ani netvrdila, která konkrétní námitka byla žalovaným opomenuta.

K námitce žalobkyně, že napadené rozhodnutí nevyhovuje požadavku vyhlášky OTTP na odstupové vzdálenosti od budovy č.p. 1695 v k.ú. Krč (Hotel Panorama) a dalších okolních bytových domů, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že tento žalobní bod byl žalobkyní uplatněn již v soudním řízení vedeném o předcházejícím druhostupňovém rozhodnutí v této věci, a byl posouzen jako nedůvodný. V mezidobí nedošlo k žádným změnám a ani aktuální stav v dané oblasti nedoznal žádných změn ve vztahu k odstupovým vzdálenostem.

K této námitce dále osoba zúčastněná na řízení uvedla, že se jí žalovaný zabýval a řádně se s ní vypořádal v napadeném rozhodnutí, kdy navíc výslovně dokázal na skutečnost, že žalobkyně není vlastníkem budov č.p. 1105, 1106, 1097 a 1218 v k.ú. Krč, a je tedy vyloučeno, aby se domáhala ochrany práv jiného účastníka řízení. Takto se domáhat cizích práv nemůže dle názoru osoby zúčastněné na řízení žalobkyně ani správní žalobou.

K námitce žalobkyně, že napadené rozhodnutí bude mít nezákonný negativní dopad na osvětlení a proslunění Hotelu Panorama, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. h) vyhlášky OTTP jsou v sousedící části Hotelu Panorama pouze pobytové místnosti, nikoliv místnosti obytné. Podle ustanovení čl. 23 odst. 2 této vyhlášky musí mít pobytové místnosti ve stavebních ovlivněných navrhovanou výstavbou dostatečné denní osvětlení, odpovídající normovým hodnotám. Obsahem správního spisu je doložená studie proslunění a denního osvětlení okolní zástavby, zpracovaná Ekola group, spol. s r.o. v říjnu 2005, ve které je prokázáno, že vliv předloženého stavebního záměru na Hotel Panorama není v rozporu s legislativními požadavky na denní osvětlení. Uvedené potvrdila i Světelně-technická studie (Ekola group, spol. s r.o., květen 2013). V odvolacím řízení dále osoba zúčastněná na řízení doplnila Závěr zjišťovacího řízení SZn. S-MHMP-0535751/2013/OZP/VI/EIA/865-2/Žá ze dne 23. 9. 2013 (dále jen „Závěr zjišťovacího řízení“), o aktuální stanoviska dotčených orgánů. Není tak pravdou, že by nebyla v řízení provedena aktualizace studie proslunění a denního osvětlení okolní zástavby.

Dále uvedla, že Světelně-technická studie z května 2013 prokazuje, že úroveň denního osvětlení okolní zástavby bude i po realizaci záměru ve všech zvolených kontrolních bodech splňovat požadavky příslušné ČSN 73 0580-1, a stavba je tedy v souladu s ustanovením čl. 23 vyhlášky OTTP (Vnitřní prostředí). Dále uvedená studie prokazuje, že stávající okolní objekty, u kterých by vlivem realizace posuzovaného záměru mohlo dojít ke změně doby oslunění, nejsou obytného charakteru, a tedy nebyl důvod posouzení proslunění těchto objektů. Stavba je tak v souladu i s ustanovením čl. 24 vyhlášky OTTP (Proslunění). Tento závěr potvrdila i Hygienická stanice hlavního města Prahy, jak je uvedeno na str. 8 Závěru zjišťovacího řízení. Splněním požadavků ČSN 73 0580-1 jsou tak splněny požadavky na osvětlení pracoviště stanovené v ustanovení § 45 nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, v platném znění.

K námitce, že napadené rozhodnutí je úzce spjato s rozhodováním o umístění stavby Administrativní budovy MPP, přičemž se žalobkyně domáhala konstrukčního oddělení těchto objektů, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že uvedený nesouhlas žalobkyně s technickým propojením projektů, nelze považovat za žalobní důvod, jelikož z něj není patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobkyně napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Žalobkyně rovněž ani neuvedla, jak by se technické propojení projektů mělo dotknout jejích práv jako vlastníka Hotelu Panorama. Osoba zúčastněná na řízení dále k této námitce odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 2 Azs 92/2005.

K tvrzení žalobkyně, že oznámení záměru týkající se Administrativní budovy MPP bylo zveřejněno přes vánoční svátky, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že lhůty v řízení ohledně Administrativní budovy MPP nemají žádný vliv na napadené rozhodnutí a řízení týkají se stavby EPOQUE bytový dům, jelikož jde o dvě samostatná řízení. Nadto stavební zákon ani správní řád z procesního hlediska neupravují zákaz běhu lhůt přes vánoční svátky.

Dále osoba zúčastněná na řízení uvedla, že oba projekty představují dva provozně nezávislé objekty, které mají společnou pouze vjezdovou a výjezdovou rampu. Parkovací garáže jednotlivých objektů jsou při tom důsledně autonomní, což platí i pro postupnou realizaci jednotlivých objektů, jak vyplývá i z projektové dokumentace a oznámení EIA EPOQUE - Hotel. Uvedená vjezdová a výjezdová rampa může v případě nerealizace jednoho

z objektů sloužit pro jakýkoliv z objektů samostatně. Uvedla, že zde není dán žádný důvod pro společné posouzení dvou rozdílných záměrů.

K námitce, že napadené rozhodnutí neuvažuje s pozemkem parc. č. 2841/1 v k.ú. Nusle ve vlastnictví žalobkyně jako se zastavitelným pozemkem, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že v napadeném rozhodnutí se neřeší ani neomezuje kapacita hrubých podlažních ploch či zastavitelnost tohoto pozemku. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že z dokumentace založené ve spisu vyplývá, že pozemky ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení mají dostatečnou kapacitu hrubé podlažní plochy pro umístění stavby bytového domu v tomto řízení. Z dokumentace založené ve spise nevyplývá, že by osoba zúčastněná na řízení čerpala kapacitu hrubé podlažní plochy z jiných pozemků, než z pozemků v jejím vlastnictví. Z tohoto důvodu je žádost žalobkyně, aby při výpočtu kapacity hrubé podlažní plochy byla pozemku parc. č. 2841/1 přiřazena plná kapacita hrubých podlažních ploch, nedůvodná, když předmětem posouzení v územním řízení a napadeném rozhodnutí je prokázání souladu umísťované stavby s územním plánem, nikoli přiřazení či nepřičtení kapacity hrubých podlažních ploch pozemku parc. č. 2841/1.

Dále uvedla, že z dokumentace založené ve spisu vyplývá, že započitatelná funkční plocha SMJ-I (představující výhradně pozemky ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení) je rovna 10 091 m², což při koeficientu 2,6 dává kapacitu území 10 091 m² x 2,6 = 26 236,60 m² hrubé podlažní plochy. Hrubá podlažní plocha uvedená v rozhodnutí o umístění stavby EPOQUE bytového domu je pouze 25 331 m², a tedy kapacita území nebyla ani zdaleka vyčerpána.

Osoba zúčastněná na řízení rovněž k této námitce uvedla, že z napadeného rozhodnutí nijak nevyplývá, že by byl pozemek parc. č. 2841/1 použit pro výpočet hrubé podlažní plochy stavby. Takové použití tohoto pozemku nevyplývá ani z žádných jiných podkladových dokumentů. Naopak žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně potvrdil, že tento pozemek nebyl využit pro účely čerpání kapacity hrubé podlažní plochy. Z toho dle osoby zúčastněné na řízení vyplývá, že není relevantní to, zda je tento pozemek zařazen do stejné plochy SMJ-I jako pozemky určené pro stavby či nikoliv. Napadené rozhodnutí tak ani nijak neovlivňuje zastavitelnost pozemku parc. č. 2841/1, naopak byla tato zastavitelnost předpokládána, jak vyplývá ze str. 12 napadeného rozhodnutí.

K námitce, že napadeným rozhodnutím bude omezena nebo vyloučena možnost rozvoje Hotelu Panorama, příp. budovy Garáže, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že z žaloby není zřejmé, jak konkrétně by mělo dojít k omezení či vyloučení možnosti rozvoje Hotelu Panorama, příp. budovy Garáže. Žalobkyně rovněž v této námitce nijak nekonkretizovala, která vstupní data mají být neaktuální, když pouze uvedla, že podklady pro napadené rozhodnutí nepočítají s tzv. projektem „City Park View“. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že jí žádný takový projekt není znám, žalobkyně měla pravděpodobně na mysli projekt „Parkview“. V tomto případě se však jedná o projekt zcela jiného subjektu, který nijak souvisí s realizací předmětné stavby.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím Úřadu Městské části Praha 4, odboru stavebního ze dne 26. 5. 2008, č.j. P4/86988/08/OST/CEKO/721, byla na pozemcích parc.č. 2840, 2843, 2846, 2847, 2849, 2851/3, 2851/4, 2853/5, 2583/6, 2855, 2860/1, 2860/19, 2860/29, 2860/58, 2910/87 v k.ú. Nusle a parc.č. 1052/80, 1052/84, 1052/99, 1052/171, 1090/6, 1090/7, 1090/8, 1090/9, 1090/25, 1090/26, 1090/32, 1090/33, 1090/34 v k.ú. Krč, při ulicích Milevská a Pujmanové

v Praze 4 umístěna stavba nazvaná „EPOQUE PANKRÁC – BYTOVÝ DŮM“ (dále jen „rozhodnutí o umístění stavby“).

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně a další subjekty odvolání. Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební (označení příslušného odboru do 30. 9. 2013) rozhodnutím ze dne 15. 12. 2008, č.j. S MHMP 484224/2008/OST/Fr odvolání zamítl a rozhodnutí o umístění stavby potvrdil. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního bylo napadeno správní žalobou. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 5. 2011, č.j. 10 Ca 61/2009-125 zamítl žalobu žalobkyně Corinthia Panorama, s.r.o., k žalobě žalobce Ateliéru pro životní prostředí, o.s. rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku Městského soudu v Praze podaly osoby zúčastněné na tomto řízení kasační stížnosti, které byly rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2013, č.j. 9 As 28/2012-129, zamítnuty. Městský soud v Praze v uvedeném rozsudku uvedl, že shledal rozhodnutí v rozporu se zákonem, jelikož negativní účinky staveb z hlediska hluku a imisí nesmí překročit limity uvedené v příslušných právních předpisech. K problematice hluku soud uvedl, že v území, kde u hlukem atakovaných staveb je podle naměřených hodnot, ale i výhledově předpokládáno překročení závazných limitů, nelze bez reálného harmonogramu opatření, která povedou k odstranění tohoto stavu, na další zvyšování přistoupit. Osazení fasád zasažených objektů, popř. výměnu oken hodnotil soud jako nikoliv vyhovující řešení, ale jako nejzazší možnost řešení. Dále soud posoudil jako nedostatečnou ochranu venkovního prostoru zjištěným nadlimitním zatížením. K ochraně ovzduší soud uvedl, že nelze na tuto zátěž rezignovat s ohledem na poukazovanou situaci v lokalitě, byť je v souladu s územním plánem, a nelze přistoupit na argument, že při dodržení zákonem daných limitů pro hluk a imise z dopravy, lze do tohoto území připustit umístění dalších objektů, které stávající stav ještě zhorší. Takový postup by byl nezákonný.

Soud rovněž přisvědčil žalobci v tom, že záměr vyžaduje posouzení v procesu zjišťovacího řízení s tím, že správní orgány v důsledku nesprávného výkladu bodu 10.6 přílohy č. 1 v kategorii II zákona o EIA nepřistoupily k zahájení zjišťovacího řízení a vydaly napadené rozhodnutí, ačkoliv tento povinný podklad k vydání rozhodnutí o umístění předmětné stavby neexistuje.

Dne 17. 4. 2013 byla uplatněna žádost navrhovatele o vydání územního rozhodnutí společnosti EPOQUE-LANCASTER a.s. (nyní V TOWER Prague, a.s.) o přerušení odvolacího řízení. Žalovaný usnesením ze dne 26. 4. 2013 odvolací řízení přerušil na dobu do 31. 12. 2014.

Dne 27. 9. 2013 byla žalovanému doručena žádost společnosti EPOQUE-LANCASTER a.s. (nyní V TOWER Prague, a.s.) o pokračování v odvolacím řízení, současně s oznámením o zúžení rozsahu žádosti o vydání územního rozhodnutí a s doplněním vyjádření navrhovatele k odvoláním podaným proti rozhodnutí o umístění stavby, včetně předložení stanovisek a vyjádření dotčených orgánů státní správy a třetích osob, které vzhledem k datu vydání rozhodnutí o umístění stavby vyžadovaly aktualizaci. Navrhovatel dále předložil aktualizovanou dokumentaci k územnímu řízení. Tato aktualizace spočívala ve zmenšení záboru pozemků pro zařízení stanoviště a v číselném označení pozemků (parcelní čísla) dle aktuální evidence katastru nemovitostí.

Dne 7. 10. 2013 oznámil žalovaný účastníkům odvolacího řízení jeho pokračování a současně je vyrozuměl o doplnění podkladů pro rozhodnutí navrhovatelem a stanovil 15 denní lhůtu k seznámení se s těmito podklady a k vyjádření.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 11. 2013 bylo rozhodnutí o umístění stavby změněno takto:

- ve výrokové části uvedený výčet pozemků stavebního záměru byl zrušen a nahrazen tímto textem: „*Na pozemcích parc.č. 2840, 2843, 2846, 2847, 2849, 2851/3, 2851/4, 2853/5, 2853/6, 2855, 2860/1, 2910/87, k.ú. Nusle, parc.č. 1052/80, 1082/84, 1082/99, 1082/171, 1090/6, 190/7, 1090/8, 1090/9, 1090/10, 1090/25, 1090/26, 1090/32, 1090/33, 1090/34, 1090/39, 1090/40, 1090/41, 1090/42, 1090/43 a 1090/44, k.ú. Krč*“

- ve výrokové části, v podmínce č. 1, byl zrušen uvedený výčet pozemků a nahrazen tímto textem: „*Bytový dům bude umístěn na pozemcích parc.č. 1090/6, 1090/7, 1090/8, 1090/9, 1090/10, 1090/25, 1090/26, 1090/32, 1090/39, 1090/40, 1090/41, 1090/42, 1090/43, 1090/44, k.ú. Krč, a parc.č. 2843, 2851/4, 2853/5, 2855, k.ú. Nusle*“

- ve výrokové části v podmínce č. 11, byl text v části Vodovod s uvedeným výčtem pozemků zrušen a nahrazen tímto textem: „*Vodovod DN 300 bude přeložen do trasy souběžné s původní trasou ve vzdálenosti cca 5 m směrem východním v délce cca 73 m. Přeložka začne při jižní hranici pozemku parc.č. 1090/6, k.ú. Krč, a zpět na stávající vodovod se napojí na pozemku parc.č. 1090/39, k.ú. Krč*“

- ve výrokové části, v podmínce č. 12, byl text s uvedeným výčtem pozemků zrušen a nahrazen tímto textem: „*Zařízení staveniště bude umístěno na pozemcích parc.č. 2855, 2853/5, 2853/6, 2843, 2846, 2847, 2849, 2851/3, 2851/4, 2860/1, 2840, k.ú. Nusle, parc.č. 1090/25, 1090/7, 1090/8, 1090/9, 1090/10, 1090/26, 1090/32, 1090/33, 1090/34, 1090/1, 1090/6, 1090/39, 1090/40, 1090/41, 1090/42, 1090/43, 1090/44, k.ú. Krč. Oplocena bude pouze část staveniště, a to pozemky parc. č. 2855, 2853/5, 2853/6, 2843, 2846, 2847, 2849, 2851/3, 2851/4, k.ú. Nusle, parc.č. 1090/25, 1090/7, 1090/8, 1090/9, 1090/10, 1090/26, 1090/32, 1090/33, 1090/34, 1090/1, 1090/6, 1090/39, 1090/40, 1090/41, 1090/42, 1090/43, 1090/44, k.ú. Krč*“

- ve výrokové části byla podmínka č. 13 „*Projektová dokumentace ke stavebnímu povolení bude obsahovat:*“ doplněna písmenem o) s tímto textem: „*dokumentaci výměny obrusné vrstvy na komunikaci Milevská, Praha 4, mezi křižovatkami Pujmanová a Na Strži, mimo prostor vlastních křižovatek a s nimi souvisejících prostor vyznačeného vodorovného dopravního značení, za tzv. nízkotučnou obrusnou vrstvu, např. VIAPHONE.*“

- ve výrokové části byl text „*jak je zakresleno v dokumentaci (situačním výkresu na podkladu katastrální mapy v měřítku 1:1000 a koordinační situaci v měřítku 1:500), která bude po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí ověřena a v souladu s ustanovením § 4 odst. 3 vyhl. č. 132/1998 Sb. předána navrhovateli*“ vypuštěn a nahrazen tímto textem: „*jak je zakresleno v dokumentaci (situačním výkresu na podkladu katastrální mapy v měřítku 1:1000 a koordinační situaci v měřítku 1:500) zpracované autorizovaným architektem Ing.arch. Radanem Hubičkou a aktualizované v červnu 2013, která bude po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí ověřena a v souladu s ustanovením § 4 odst. 3 vyhl. č. 132/1998 Sb. předána navrhovateli.*“

V ostatním bylo rozhodnutí o umístění stavby potvrzeno.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zopakoval žalovaný průběh správního řízení a dále shrnul odvolací námitky účastníků řízení (str. 6 – 10). Poté žalovaný na základě zjištění vyplývajících z obsahu správního spisu konstatoval svá zjištění, kdy stavební úřad umístil rozhodnutím o umístění stavby na pozemcích v k. ú. Nusle a k.ú. Krč v Praze 4 stavbu EPOQUE bytového domu. Pozemky, na kterých byla stavba umístěna, se nachází v jižní části významné, panoramaticky exponované lokality, která je součástí rozsáhlého území Pankrácké pláně, vymezené ulicemi Hvězdova, Na Pankráci, Na Strži, Milevská a Pujmanové (tzv. Pentagon). Stavba EPOQUE bytového domu byla umístěna v severovýchodním

kvadrantu křižovatky ulic Milevská a Pujmanové, v těsné návaznosti na připravovanou stavbu hotelu, nazvanou EPOQUE – Hotel. Stavba EPOQUE bytového domu má 30 nadzemních podlaží a 4 podlaží pod zemí. Její hmota je řešena jako dvě rozestupující se věže, tj. ve tvaru písmene V s tím, že klín mezi těmito rameny bude vyplněn do úrovně 21. nadzemního podlaží hmotou mírně ustupující od vnějšího líce věží. Výšková úroveň horního okraje atiky ploché střechy je 104 m nad terénem. Kapacita stavby je 144 bytových jednotek, 7 ateliérů a 325 odstavných a parkovacích stání v podzemních garážích, z toho pro potřeby bytového domu postačí dle vyhlášky OTTP pouze 238 stání.

K umístění stavby z hlediska dopravního řešení žalovaný zjistil, že základní komunikační osnovu přilehlé oblasti tvoří soustava obslužných komunikací Na Strži, Milevská, Na Pankráci, Budějovická a Hvězdova s napojením na komunikaci 5. května. Návaznost bytového domu na uvedenou komunikační osnovu je řešena připojením na místní obslužnou komunikaci Milevská. Dopravní řešení respektuje rozhodnutí o umístění stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně“, vydané dne 7. 3. 2005 pod č.j. MHMP-58513/2004/OST. Tato stavba byla již zrealizována; v této věci odbor dopravy Magistrátu vydal dne 15. 9. 2008 pod č.j. MHMP512689/2008/DOP-01/Ab kolaudační souhlas k užívání dopravní stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně, stavba přídatného pásu místní komunikace I. třídy 5. května“, dne 27. 10. 2008 vydal Magistrát hlavního města Prahy kolaudační souhlas k užívání stavby nazvané „Dopravní řešení Pankrácké pláně, mimoúrovňová křižovatka místních komunikací 5. května a Hvězdova – Sdružení připojených rampami A 1, A 2 a B a mimoúrovňové křižovatky místních komunikací křižovatky 5. května a Na Strži připojených rampami C 1, C 2 a D“, dne 15. 9. 2008 vydal Magistrát hlavního města Prahy kolaudační rozhodnutí, kterým povolil k užívání dopravní stavbu nazvanou „Dopravní řešení Pankrácké pláně, komunikace Na Strži – východ“. Stavební úřad ve věci předmětné dopravní stavby vydal např. dne 7. 5. 2008 kolaudační rozhodnutí pro stavební úpravy křižovatky pozemních komunikací Milevská a Na Strži, dne 11. 12. 2007 vydal kolaudační souhlas k užívání kruhové křižovatky pozemních komunikací Pujmanové a Hvězdova, dne 22. 12. 2006 vydal kolaudační rozhodnutí ke stavbě kruhové křižovatky pozemních komunikací Pujmanové a Hvězdova, dne 13. 10. 2008 vydal kolaudační souhlas s užíváním rozšířené křižovatky Hvězdova – Sdružení a komunikace pro pěší, včetně opěrné zdi apod.

Dále se žalovaný zabýval přezkoumáním umístění stavby EPOQUE bytového domu z hlediska jeho souladu s Územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy, k čemuž zjistil, že pozemky stavby se nacházejí v polyfunkčním území, označeném jako smíšené městské jádro, sítě technické infrastruktury zasahují do polyfunkčního území všeobecně obytného. Pro funkční plochu smíšeného městského jádra je stanoven regulativ míry využití územním kódem I, tj. koeficientem podlažní plochy KPP max. 2,6 a koeficientem zeleně vzhledem k výšce stavby KZ min. 0,35. Plovoucí značkou PP je stanoven požadavek na umístění souvislé parkové plochy o celkové výměře 1 600 m², při poměru stran max. 1:2, a to v rámci plochy smíšeného městského jádra. Žalovaný dále konstatoval, že předmětná stavba je situována v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, mimo území se zákazem výškových staveb. Plochy smíšeného městského jádra slouží pro funkce soustředěné do centrální části města a center městských částí. Dle žalovaného umístění stavby pro bydlení je s touto stanovenou funkcí v souladu. Prostor Pankrácké pláně je z hlediska územního, urbanisticky pojat jako budoucí výrazné celoměstské centrum, jako součást centrální oblasti města, která přechází přes předpolí Nuselského mostu až do tohoto území. Předmětná plocha smíšeného městského jádra má výměru 67 520 m² a v jejím prostoru jsou mimo stavbu EPOQUE bytový dům, realizovány či připravovány další stavby jako stavba CITY TOWER (část bývalé budovy Čs. rozhlasu), stavba obchodního a společenského domu Pankrác, stavba EPOQUE - Hotel. Dále žalovaný konstatoval, že výpočtem, ve kterém je uvažováno i se

zástavbou dosud volných pozemků v dotčené funkční ploše je prokázána maximální hrubá podlažní plocha budov 175 513 m².

Poté žalovaný konstatoval, že koeficient zeleně je stanoven pro předmětnou část plochy v hodnotě min. 0,35. Plocha území zamýšlených staveb EPOQUE-PANKRÁC (bytový dům a hotel) je 16 197 m², navržená plocha zeleně 7 770 m², což odpovídá koeficientu zeleně 0,48, tedy hodnotě přesahující stanovenou průměrnou hodnotu v území. Na základě uvedeného žalovaný dospěl k závěru, že stavba bytového domu umístěná napadeným rozhodnutím splňuje regulativy stanovené územním plánem. Z podkladů doložených ve správním spise vyplývá, že stavební úřad posoudil navrhované umístění stavby v souladu s ustanovením oddílu 6 odst. 4 přílohy č. 1 vyhlášky č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy, o závazné části územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, zejména vůči vltavské kotlině a vlastnímu historickému jádru, v charakteristických panoramatických pohledech určených stavebním úřadem a orgánem ochrany památek.

Žalovaný uzavřel, že z hlediska věcného posouzení umístění stavby nebyly zjištěny žádné vady, které by způsobily věcnou nesprávnost přezkoumávaného rozhodnutí.

Následně se žalovaný vypořádal s odvolacími námitkami občanského sdružení Ateliér pro životní prostředí (str. 13 – 18), společnými námitkami občanského sdružení Občanská iniciativa Pankráce a dalších subjektů (str. 18 – 24), námitkami žalobkyně (str. 25 a 26) a námitkami společnosti Top.Spirit, a.s. (str. 26).

K námitkám žalobkyně žalovaný uvedl, že námitky směřující k rozhodnutí ve věci odstupové vzdálenosti mezi stavbou Epoque bytový dům a Epoque - Hotel, nejsou relevantními námitkami ve vztahu k předmětu řízení, kterým je umístění stavby bytového domu. K namítaným odstupovým vzdálenostem umístěvané stavby, východním průčelím bytového domu č.p. 1105 na pozemku parc.č. 1052/62 a západním průčelím bytového domu č.p. 1112 na pozemku parc.č. 1052/23, k.ú. Krč, a západním průčelím budovy č.p. 1695 na pozemku parc.č. 1090/2, k.ú. Krč, bylo vydáno Úřadem městské části Praha 4, odborem stavebním rozhodnutí ze dne 17. 5. 2006, č.j. P4/87084/05/OST/FISA/10551. V souvislosti s rozhodnutím ze dne 6. 11. 2006, č.j. S-MHMP 332855/2006/OST/Fr žalovaný konstatoval, že uvedené výjimky z ustanovení čl. 8 odst. 2 vyhlášky OTHP, povolené pro odstupové vzdálenosti od budov na pozemcích parc.č. 1052/62, 1052/28, 1092/2, k.ú. Krč, a parc.č. 1770/99, k.ú. Podolí, jsou pro umístěvanou stavbu fakticky bezpředmětné, neboť nejsou protilehlé k jejím stěnám s okny obytných místností. Dále správní orgán uvedl, že není povinnost spojit řízení. Stavební úřad je vázán rozsahem a obsahem žádosti a je povinen respektovat dispoziční práva navrhovatele. Dále uvedl, že ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. h) vyhlášky OTHP jsou v Hotelu Panorama pouze pobytové místnosti, nikoliv místnosti obytné. Podle ustanovení čl. 23 odst. 2 musí mít pobytové místnosti ve stavbách ovlivněných navrhovanou výstavbou dostatečné denní osvětlení, odpovídající normovým hodnotám. Obsahem správního spisu je doložená studie proslunění a denního osvětlení, zpracovaná oprávněnou osobou Ekola group, spol. s r.o. v říjnu 2005, ve které je prokázáno, že vliv předloženého stavebního záměru na Hotel Panorama není v rozporu s legislativními požadavky na denní osvětlení. Toto potvrdila i Světelně-technická studie (Ekola group, spol. s r.o., květen 2013), která byla doložena navrhovatelem v odvolacím řízení, a účastníci řízení s ní byli seznámeni. K namítanému vyloučení budoucího rozvoje Hotelu Panorama správní orgán uvedl, že stavební úřady jsou při svém rozhodování vázány předpisy veřejného práva na úseku výstavby a speciálními právními předpisy, pokud s podmínkami výstavby v území přímo souvisejí a podmiňují vydávané rozhodnutí. Podnikatelské aktivity, ekonomické záměry a rozvojové možnosti v území stavební úřady posuzují pouze v souvislosti s charakterem území, s platnou územně plánovací dokumentací, s obecnými požadavky na

výstavbu atd. Z hlediska územního plánu je pozemek stavby Hotelu Panorama součástí jiné funkční plochy, než pozemky stavby EPOQUE bytový dům. Dále správní orgán k žádosti žalobkyně, aby byl projekt přepracován, aby byl bez konstrukčních návazností na Epoque hotel tak, aby každý samostatně projednávaný projekt měl samostatný přístup a samostatné a konstrukčně oddělené řešení nejen suterénních, ale i jiných vnitřních prostor, uvedl, že předmětem tohoto řízení je umístění stavby bytového domu a nezakládá žádná práva třetímu subjektu k umístění projektu Epoque hotel. Dále k žádosti žalobkyně o doplnění dokumentace k žádosti o územní rozhodnutí o aktualizovaný výpočet kapacity hrubé podlažní plochy se zahrnutím již realizovaných a plánovaných záměrů na pozemcích v rozvojové ploše Pentagonu, dále aby při výpočtu kapacity hrubé podlažní plochy byla přiřazena odpovídající plná kapacita hrubých podlažních ploch i pozemku parc.č. 2841/1, k.ú. Nusle, uvedl, že z dokumentace založené ve spise vyplývá, že pozemky ve vlastnictví navrhovatele mají dostatečnou kapacitu hrubé podlažní plochy pro umístění stavby bytového domu v tomto řízení. Z dokumentace nevyplývá, že by navrhovatel čerpal kapacitu hrubé podlažní plochy z jiných pozemků, než z pozemků v jeho vlastnictví.

Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

Žalobce ani žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Žalobkyně v podané žalobě namítla, že žalovaný všechny námitky a připomínky obsažené v jejím vyjádření ze dne 19. 11. 2013 zamítl a za pouhé čtyři dny po podání tohoto vyjádření vydal napadené rozhodnutí, z čehož žalobkyně dovozovala, že se žalovaný jejími námitkami nezabýval a že měl rozhodnutí připravené již před podáním vyjádření a pouze ho formálně o tyto námitky doplnil.

K této námitce soud uvádí, že dne 7. 10. 2013 oznámil žalovaný pokračování odvolacího řízení. Zároveň žalovaný vyrozuměl účastníky řízení o doplnění podkladů pro rozhodnutí ze strany navrhovatele a stanovil lhůtu 15 dnů k seznámení se s těmito podklady a k vyjádření. Žalobkyni bylo toto oznámení doručeno dne 10. 10. 2013 k rukám jejího právního zástupce. Nadto nelze pominout skutečnost, že oznámení bylo do 25. 10. 2013 zveřejněno na úřední desce hlavního města Prahy a do 27. 10. 2013 na úřední desce Městské části Praha 4, jak vyplývá z předloženého správního spisu. Žalovanému bylo až dne 20. 11. 2013 doručeno vyjádření žalobkyně ze dne 19. 11. 2013 (pozn. soudu: žalobkyně opakovaně ve dnech 24. 10. 2013, 7. 11. 2013, 13. 11. 2013 žádala prostřednictvím svého zástupce o prodloužení lhůty k vyjádření). Není pravdou, že by se žalovaný námitkami obsaženými ve vyjádření žalobkyně nezabýval, když se jimi výslovně zabýval na str. 26 žalobou napadeného rozhodnutí. Námitky a připomínky žalobkyně obsažené v jejím vyjádření však víceméně navazovaly na její dřívější námitky uplatněné v průběhu odvolacího řízení a v průběhu soudního řízení ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 10 Ca 61/2009.

Žalovaný proto některé námitky vypořádal odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze dne 30. 5. 2011, č.j. 10 Ca 61/2009-125, další námitky dle názoru soudu vypořádal zcela odpovídajícím způsobem. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 22. 11. 2013, vypraveno bylo dne 25. 11. 2013. Je pravděpodobné a nijak zákonem nezakazované, že rozhodnutí se tvoří průběžně, obzvláště když se jedná o takto rozsáhlou a komplikovanou věc jako je umístění předmětné stavby. S ohledem na to lze jistě pochopit, že žalovaný žalobou napadené rozhodnutí „tvořil“ postupně a měl tak již některé jeho části v momentu obdržení vyjádření žalobkyně ze dne 19. 11. 2013. Námitky a připomínky žalobkyně obsažené v jejím vyjádření k doplněným podkladům pak do žalobou napadeného rozhodnutí přidal a vypořádal (str. 26 napadeného rozhodnutí). Takový postup žalovaného nelze hodnotit jako nezákonný. S ohledem na uvedené proto neshledal soud tuto žalobní námitku důvodnou.

Žalobkyně dále namítala, že umístění EPOQUE bytového domu nevyhovuje odstupovým vzdálenostem od okolních budov tak, jak stanoví vyhláška OTTP, a to konkrétně v případě odstupu od budovy č.p. 1685 v k.ú. Krč (Hotel Panorama) a od okolních bytových domů č.p. 1079, č.p. 1105, č.p. 1106, č.p. 1218 v k.ú. Krč. Tyto odstupové vzdálenosti byly zkoumány v řízení o výjimce v roce 2006, a dle názoru žalobkyně měly být závěry řízení o výjimce prověřeny s ohledem na změny a aktuální stav v dané oblasti, žalovaný se ovšem odstupovými vzdálenostmi vůbec nezabýval, když pouze odkázal na dřívější rozhodnutí.

K této námitce soud uvádí, že tuto námitku již žalobkyně uplatnila v rámci soudního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 10 Ca 61/2009, v rámci žaloby proti původnímu druhostupňovému rozhodnutí. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č.j. 10 Ca 61/2009-125, shledal tyto žalobní námitky nedůvodnými, viz strany 21 až 24 rozsudku. Městský soud v Praze na svém názoru setrvává, když nespatřuje žádný důvod se od uvedené argumentace v nyní projednávané věci odchýlit. Odkaz žalovaného na dřívější rozhodnutí ve věci tak soud považuje za správný a zcela dostačující. Soud tak tuto námitku neshledal důvodnou.

Dále žalobkyně namítla, že Studie proslunění a denního osvětlení okolní zástavby, vypracovaná Ekola group, spol. s r.o. v říjnu 2005, je neaktuální, nedostatečná a neprůkazná, když umístěním předmětné stavby spolu s dalšími aktuálními záměry na Pankrácké pláni, by mělo nepřiměřeně negativní dopad na poměry osvětlení a proslunění Hotelu Panorama.

K této námitce soud opětovně odkazuje na svůj dřívější rozsudek ze dne 30. 5. 2011, č.j. 10 Ca 61/2009-125, kde se již touto námitkou žalobkyně zabýval a shledal ji nedůvodnou (str. 22 až 24).

Nad rámec argumentace uvedené v citovaném rozsudku považuje soud za vhodné k námitce ohledně neaktuality, nedostatečnosti a neprůkaznosti Studie proslunění a denního osvětlení okolní zástavby z roku 2005 konstatovat, že obsahem správního spisu (příloha č. 5 oznámení záměru podle přílohy č. 3 zákona o EIA) je Světelně-technická studie, zpracovaná Ekola group, spol. s r.o., květen 2013. Tato studie prokázala, že úroveň denního osvětlení okolní bude i po realizaci záměru splňovat požadavky příslušné normy ČSN 73 0580-1. Stavba je tak v souladu s ustanovením čl. 23 vyhlášky OTTP. Světelně-technická studie rovněž prokázala, že okolní objekty, u kterých by mohlo vlivem realizace předmětného záměru dojít ke změně oslunění, nejsou obytného charakteru, a proto nebyl dán důvod posouzení proslunění těchto objektů. Z toho vyplývá soulad stavby s ustanovením čl. 24 vyhlášky OTTP. Světelně-technická studie z roku 2013 tak jen potvrdila závěr Studie proslunění a denního osvětlení okolní zástavby z roku 2005, tj. že vliv předloženého záměru

na okolní objekty, včetně Hotelu Panorama, není v rozporu s legislativními požadavky na denní osvětlení. Lze tak konstatovat, že v průběhu odvolacího řízení bylo prokázáno, že ani s odstupem času nebyl prokázán negativní dopad na osvětlení a proslunění Hotelu Panorama. Tvrzení žalobkyně o neaktuálnosti, nedostatečnosti a neprůkaznosti tak soud odmítá jako nedůvodné.

Ani tuto žalobní námitku tak s ohledem na výše uvedené neshledal soud důvodnou.

Žalobkyně dále namítla, že nesouhlasí s technickým propojením projektů EPOQUE bytový dům a Administrativní budova MPP. K tomu uvedla, že oznámení záměru Administrativní budovy MPP ve zjišťovacím řízení bylo provedeno dne 16. 12. 2013 s tím, že vyjádření k tomuto záměru mělo být zasláno v termínu do 7. 1. 2014 a nahlížet do spisu bylo možné ve dnech 18. 12. 2013 – 7. 1. 2014. Namítla, že oznámení bylo zveřejněno přes vánoční svátky tak, aby žalovaný maximálně ztížil dotčeným subjektům výkon jejich procesního práva se seznámit se záměrem a podat ve věci vyjádření.

Soud k této námitce žalobkyně považuje za potřebné nejprve konstatovat, že předmětem napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a stejně tak i předmětem nyní soudního řízení, je umístění stavby EPOQUE bytový dům. Všechna tvrzení žalobkyně týkající se Administrativní budovy MPP (např. zveřejnění oznámení záměru této budovy přes vánoční svátky) považuje soud z tohoto důvodu za irelevantní, neboť jakékoli úkony či kroky v řízení týkající se Administrativní budovy MPP nemohly mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

K nesouhlasu žalobkyně ohledně technického propojení projektů EPOQUE bytového domu a Administrativní budovy MPP soud uvádí, že se jedná o dva samostatné projekty, které mají společnou pouze vjezdovou a výjezdovou rampu. V daném případě byl stavební úřad vázán návrhem stavebníka a zabýval se umístěním stavby EPOQUE bytového domu, nikoli umístěním stavby Administrativní budovy MPP, která byla předmětem jiného řízení. Nadto je třeba dále uvést, že z tvrzení žalobkyně obsažených v žalobě nijak nevyplývá, jak by mohla být žalobkyně, resp. pozemky a budovy v jejím vlastnictví, technickým propojením obou projektu dotčeny. V daném případě se tak jedná pouze o subjektivní nesouhlasné tvrzení žalobkyně, na které má samozřejmě žalobkyně právo, ale nelze z něj jakkoli dovodit, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo zatíženo vadou a bylo tak vydáno nezákonně. Z toho důvodu soud ani tuto žalobní námitku neshledal důvodnou.

Žalobkyně namítala, že navrhovaný záměr omezí, nebo dokonce vyloučí možnost rozvoje Hotelu Panorama, a to s ohledem na kapacitu území Pankrácké pláně. Namítla, že navrhovatel používá stará, neaktuální a nesprávná data, když ve výpočtech není zohledněn projekt plánovaný společností Skanska tzv. City Parkview. Dále namítla, že jako zastavitelná plocha není uvažován pozemek parc.č. 2841/1, k.ú. Nusle, když ve svém vyjádření v odvolacím řízení požadovala, aby tomuto pozemku byla ve výpočtu přiřazena plná kapacita hrubých podlažních ploch pro budoucí návrh stavby s ohledem na budoucí rozvoj Hotelu Panorama.

Soud k této námitce uvádí, že žalobkyně ani tuto námitku blíže nerozvedla, když nijak nekonkretizovala, jakým způsobem by mohlo dojít k omezení či dokonce vyloučení možnosti rozvoje Hotelu Panorama a budovy Garáže. Ve smyslu obecnosti a nekonkrétnosti této námitky proto soud uvádí, že při rozhodování jsou stavební úřady vázány právními předpisy a ekonomické zájmy, podnikatelské aktivity a další rozvoj v území posuzují pouze

v souvislosti s charakterem daného území a s platnou územně plánovací dokumentací, resp. s obecnými požadavky na výstavbu.

Rovněž nemůže soud přisvědčit názoru žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nezákonné z toho důvodu, že navrhovatel nepoužil aktuální data, když nezahrnul do dokumentace projekt společnosti Skanska. V případě projektu „Parkview“ se totiž jedná o projekt jiného subjektu než navrhovatele (osoby zúčastněné na řízení) bez jakékoli návaznosti na předmětnou stavbu.

K námitce, že žalobou napadené rozhodnutí opomíjí pozemek parc.č. 2841/1, k.ú. Nusle, když s ním nepočítá jako se zastavitelným pozemkem, soud uvádí, že kapacita hrubých podlažních ploch či zastavitelnost tohoto pozemku nebyla v žalobou napadeném rozhodnutí, ani v řízení, které jeho vydání předcházelo, řešena, a to z toho důvodu, že z projektové dokumentace založené ve správním spisu vyplynulo, že pozemky ve vlastnictví navrhovatele mají dostatečnou kapacitu hrubé podlažní plochy pro umístění předmětné stavby. Z dokumentace taktéž nevyplynulo, že by navrhovatel čerpal kapacitu hrubé podlažní plochy z jiných pozemků, než z těch, které má ve svém vlastnictví. Žádost žalobkyně, aby při výpočtu kapacity hrubé podlažní plochy byla pozemku parc.č. 2841/1 přiřazena plná kapacita hrubých podlažních ploch, tak byla žalovaným oprávněně v žalobou napadeném rozhodnutí shledána nedůvodnou. Z žádného podkladu ve správním spise nevyplyvá, že by byl pozemek parc.č. 2841/1 použit pro výpočet hrubé podlažní plochy předmětné stavby. Je tak dle názoru soudu zcela nerozhodné, zda je tento pozemek zařazen do stejné funkční plochy SMJ-I jako pozemky určené pro předmětnou stavbu, když ze správního spisu vyplývá, že stavebník pro stavbu „čerpal“ kapacitu hrubých podlažních ploch pouze z pozemků, které má ve svém vlastnictví. Pozemku parc.č. 2841/1, který je ve vlastnictví žalobkyně, se tak umístění předmětné stavby nijak nedotýká a nijak neovlivňuje jeho zastavitelnost.

Z výše uvedených důvodů proto neshledal soud tuto žalobní námitku důvodnou.

Závěrem žaloby žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí spočívá na nedostatečném zjištění skutkového stavu a na následném nesprávném právním posouzení věci, přičemž je zároveň nedostatečně odůvodněno.

Soud k této námitce uvádí, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se správní orgán zabýval odpovídajícím způsobem námitkami žalobkyně i dalších účastníků řízení, které řádným dostatečným a přezkoumatelným způsobem vypořádal. Správní uvážení, tj. zhodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu a pouze odlišný náhled účastníka řízení na způsobu hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly dostatečně podloženy skutkovými zjištěními nebo byly s nimi v rozporu. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při vyhodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení. Úkolem soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním způsobem a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud ze zjištěných skutečností vyvozovat jiné nebo přímo

opačné závěry. Lze tedy uzavřít, že závěry žalovaného jsou dostatečně odůvodněny a mají dostatečnou oporu ve spisovém materiálu.

Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok II. je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Výrok III. je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., když osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost v řízení, a proto jí náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. dubna 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. L.